

paa; ja han kunde ogsaa have sagt: Det er ikke let at beregne, hvad en Jurist kunde finde paa i juridiske Spørgsmaal, og han kunde have sagt: det er ikke let at beregne, hvad en Møller kunde finde paa, naar der handles om Møller, og det er ikke let at beregne, hvad en Stomager kunde finde paa, naar der taltes om Eso og Støvler osv., fort sagt, han kunde have sagt: det er ikke let at beregne, hvad en Mand, der nu engang troer sig særlig kaldet til at anvende hele sin Skarpsindighed og Spidsfindighed i en enkelt bestemt Retning, kan frembringe som Udbyttet af mangfoldige Anstrengelser, for at gjøre denne Skarpsindighed og Spidsfindighed saa ivinsældende som muligt. Jeg troer derfor ikke, at der, ret beset, var det allerminste Stødende ved den ærede Ordførers Dtring, og jeg troer heller ikke, at der havde været den fjerneste Anledning for de ærede Medlemmer af Minoriteten til at tage Forargelse deryder, uagtet jeg, som sagt, kunde have ønsket, netop for at den uforskyldte Forargelse ikke skulde have fundet Sted, at der havde været brugt Ord, som havde været mere simple og mere politisk beregnede.

J. N. Hansen: Som Medlem af Fleertallet i Udvalget finder jeg mig opfordret til at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af de ivende ærede Medlemmers Dtringer, som udgjøre Udvalgets Mindretal. Først maa jeg bemærke, hvad der allerede af flere ærede Talere tidligere er anført, at det Lovforslag, der her foreligger, efter min Mening ikke udgjør nogen som helst Bestanddeel af Folketirkens Forsatning; det giver kun den Frihed, der fra Statens Side bør gives, saalænge Folketirken staaer i det Forhold til Staten, som den gjør, for at Folketirkens Medlemmer kunne bevæge sig mellem de Lærere, som af Staten blive ansatte og lønede for

at besejge de kirkelige Forretninger. Det er en saa naturlig Frihed — og jeg tillader mig at bruge Ordet: „naturlig“, uagtet den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Case) ved denne Leilighed ikke kan lide dette Ord — at jeg ikke troer, at man, naar man ret vil opfatte Forholdet, kan være derimod. Men selv om det var en Bestanddeel af Folketirkens Forsatning, saa er det mig ubegribeligt, hvorledes man kan finde, at en Vedtagelse af dette Forslag vilde være i Strid med Grundlovens § 80. Der findes i mange andre Paragrafer af Grundloven den Bestemmelse, at et Forhold skal ordnes ved Lov, men endnu have vi aldrig ved nogen af de andre Paragrafer talt om, at det skulde ordnes ved een Lov. Vi have ordnet mange andre Forhold, hvorom der i Grundloven siges, at de skulde ordnes ved Lov, uden at man har gjort den Paastand gjældende, at det skulde skee ved een eneste Lov, som skulde omfatte det hele Forhold, saa det er ligesaa lidet berettiget at gjøre denne Paastand ved denne Leilighed, som det vilde være, om Nogen med Hensyn til andre Paragrafer, som bruge de samme Udtryk, havde gjort denne Paastand. Men det er kun en Gjentagelse af, hvad vi altid høre i alle Sager fra en vis Side; naar der forlanges en partiel Reform, siger man: Nei! det skal være en almindelig, vi maae ikke reformere deelvis, og, naar man ønsker en almindelig Reform, saa siger man: Nei! man maa ingen Spring gjøre, man skal ordne det efterhaanden, man skal tage det stykkevis. Det er den Maade, hvorpaa man raisonnerer ved alle Stridsspørgsmaal af den Natur, og det gjentager sig her. Jeg vil imidlertid haabe, at Thingets Fleertal ikke vil give denne Betragtning Medhold.